

זוכר עוד שהייתי ילד קטן שלא מבין פתאום איך הכול נעלם.
הייתי מתקשר ומאז אף פעם לא ענית,
הייתי מחפש אותך ברחובות, אבל גם שם את לא היית.
הייתי צועק לאלוהים תחזיר אותה בחזרה.

אבל ת'בקשה שלי כרגיל הוא לא שמע,
ושהלכת הלכה איתך הנשמה,
ואת לא אשמה בכל מה שקרה,
את נלחמת בשבילי ולא עזבת אותי לדקה.

סבתא, את לא כאן, איך הקשר התנתק,
מרגיש של מה שסביבי הולך ומתפרק,
סבתא, את לא כאן, איך הקשר התנתק,
מרגיש של מה שסביבי הולך ומתפרק.

לא סתם אומרים שאלוהים לוקח ת'אנשים הכי טובים.
שהוא לקח אותך ישר, השתנו לי החיים.
זוכר איך החיוך שלי פתאום ירד מהפנים.
הרגשתי שכל מה שהיה לי בידיים הפך רק לשברים.

השתנתי, התבגרתי, הפכתי לאלים,
שרק כועס ומתוסכל, אבל עברתי משהו בחיים,
שעיצב לי את האופי. עוצם ת'עיניים, מדמיין
אותך וכמה יש לך יופי ואין כאן סוף.

בשבילי אף פעם לא היית פחות מאימא,
את תמיד ידעת לגרום לי רק להסתכל קדימה.
מוצא ת'עצמי יושב דמעה זולגת מול מכתב
שאז כתבת, מתגעגע, סבתא, למה את לא כאן עכשיו?

מתגעגע סבתא ורוצה שרק שתדעי,
רוצה להיות איתך קרוב, רוצה אותך כאן לידי.
מה צריך לתת כדי לחזור להתחלה?
למה היית חייבת ליפול במחלה?

קשה לי בלעדייך, סבתא, כבר איבדתי באנשים אמון.
איך הלכת לפני הזמן, זה לא היה לי בתכנון.
מאז כל יום שרפתי את החום
כדי לטשטש ת'רגשות. לא סתם אומרים שרואים יפה

שהעיניים אדומות. איבדתי את עצמי
בין הרחובות, מחוק זרוק עם הבקבוק
על המדרכות. את הגרון חונקות דמעות,
סבתא תחזירי, אני צריך אותך קרוב.

אני צריך אותך איתי,
את נתת לי כוח ולימדת אותי מזה טוב.
אני כבר לא יכול לחשוב איך אני ממשיך עוד יום
בלי מי שהיתה אצלי בלב הכי קרוב.

בסך הכול עוד ילד טוב שנפל בין הכיסאות,
שלמד בדרך הקשה שלמעשים יש תוצאות.

את לא כאן, הקשר התנתק.
מרגיש שכל מה שהיה לי הולך ומתרחק.
את לא כאן יותר, אני כבר מתפרק.
מרגיש שכל מה שסביבי הולך ומתפרק.

קטעים מתוך שירו של עומר שבתאי, תלמיד כיתה י' בתיכון ברנקה וייס מודיעין. עומר איבד את סבתו, שהיתה משמעותית מאוד בחייו, לפני שנים מספר. השיר הולחן ובוצע במהלך פסטיבל המוזיקה, הפסטיברנקו, מרץ 2019.